

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ

Redactor
TEPELUȘ

ABONAMENTE :
anual Lei 100, 50 Lei pe jum. an

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Sibiu, strada Pintenului Nr. 1

ANUNȚURI :
5 Lei linia Petit

AUGUST.

E August, nebunul care-a venit la noi,
 Murat până la piele de zodiașe ploi,
 Făcând să crească grâul în clăi peste ogoare,
 Și aruncând în piepturi țiri de îngrijorare,
 E August, vicleanul ce-a inventat vacanța
 Silind parlamentarii să-și mai înmoaie clanța,
 Caprițios, cu toane ca o muiere slută
 Ce nu se dă la brazdă, decât când e bătută,
 Zgârcit ca mama soacră cu bieteke nurori,
 Tâmpit ca ori și care din marii electori
 Și buclucaș ca membrii unui înalt guvern
 Ce viața o răstoarnă și-o schimbă în infern.

În noul ritm al vieții călcăm cu voioșie,
 Uităm că'n casa noastră e hădă sărăcie,
 Ne ghiorăe stomacul, dar alergăm la cursuri
 Și, ca să 'nvingem foamea, noi devorăm discursuri,
 Privim cum se golește de boarfe garderoba
 Când portărelul bate în ritm sălbatec doba,
 Aplaudăm samsarul ce ține licitații,
 Râzându-și ca tâlharii de munca bieteke nații,
 Punându-i în vânzare cotețul și mălaiul,
 Și putina de varză și mâța și vătraiul,
 Și-apoi când domnu doctor viteaz din curte iasă,
 Drept „șpeze" ia ciubărul cel vechi de după casă,
 Și-l duce cu mândrie ca pe-un bogat trofeu,
 Simbol al curăției ce 'mbracă gândul său.

Firește, la congrese va face pe fruntașul,
 Prêtinde să-l stimeze și satul și orașul
 Deși abia îndrugă vre-o două trei cuvinte,
 În ori și ce consilii s'alege președinte,
 Și-l auzim pe urmă vorbind în adunare
 Și behăind ca oaia ce-o scoate la vânzare,
 Și-o cumpără-apoi tot el cu șase-șapte lei...
 Ce inimă de aur în strălucirea ei!...
 Dar asta n'are a face; căci uite, gură cască
 Aplaudă frenetic și strigă: Să trăiască,
 Și mare-ar fi minunea pe-acest distins bărbat
 La noile alegeri să nu-l vezi deputat.

Dar pana mea măiastră cu versul ei mă fură
 Căci mă însuflețește superba secătură...
 Să-l închinăm la dracu și să ne 'ntoarcem iară
 Ca să vorbim de răul ce năzuiește 'n țară,
 Și-și face dâră largă, cum trece printre noi,
 Și samănă durere și lipsuri și nevoi.
 Când dascălii veniră o pâne ca să ceară,
 Mărinimos guvernul le dete o păpară, Cluj
 Când națiunea ochii spre soare îi deschise
 S'a pomenit de-odată că școlile-s închise
 Din tot ce 'naintașii pentru progres făcură,
 Vedem specialiștii că fac harababură.

Dar nu-i nimic, s'or duce ca pleava nătântocii,
 Că vine toamna, care va număra bobocii
 Punând pe flecare sfîrnar la locul lui,
 Căci ca la noi la nimeni și nicăirea nu-i.
 Pieri-va ignoranța și 'nfumurarea seacă,
 Părerea 'nșelătoare curând are să treacă
 Și vor veni la cârmă ai faptelor eroi
 Cari ne măriră țara în crâncenul război.
 Veni-va Averescu puternicul ostaș,
 Cu Goga lângă dânsul și cu Ion Lupaș
 Atunci viața nouă la noi o să 'nflorească,
 Și soare drag pe ceruri măreț o să lucească.

Dar pân 'atunci la luptă alătura de stea,
 Purtați-o sus, prieteni, să triumfăm cu ea!

Stă în gât.

— Părinte de ce se pune timbru pe pâine ?

— Timbru face ca pâinea goală să nu stea în gât și să se sature omul mai bine când n'are decât pâine goală.

Știe să rabde.

— De ce bați copilul Toadere?

— Să se învețe că dacă se face mare merge în alegeri și atunci știe să rabde.

Stan Vorbălungă despre criză și ale ei daravell.

E criză frate-meu peste tot. E criză la funcționari, că nu primesc leafa la timp, e criză la pensionari că primesc pensia cu întârziere și e criză la învățători că nu primesc leafa deloc.

Criză e și la grâu, că e fără preț, criză e și la pâine că nu e bună fără timbru. Tot din cauza crizei nu mai umblă câinii cu covrigi în coadă și vacile dau laptele tot mai apătos.

E criză la c. f. r. că nu se mai prea ciocnesc trenurile și deralază prea rar, e criză și la poștă că telefonul nu se mai aude, se vede numai.

E criză și în politică. D. Maniu umblă la vânatoare, Averescu umblă după întinerire, Duca umblă după nimic și doctorul Lupu alături.

Guvernul umblă după școli, școlile umblă după localuri și elevii umblă pe drumuri.

Doamnele umblă după haine lungi iar țărancele umblă desculțe, pentru că e criză.

Național-țărăniștii umblă după șef, averescanii umblă după alianțe, liberalii vechi umblă după putere, iar liberalii noi umblă după vechituri.

Criza face ca toată lumea să umble după nimic, sau în cel mai bun caz după potcoave de cai morți din cauza crizei de nutreț: fân, paie, afaceri sau șperțuri amestecate.

Popii și doftorii nu prea câștigă, că e criză de morți și bolnavi.

Și-atunci e bună și criza la ceva, mai bine oamenii sănătoși și în viață.

Leacul

- Să-i dai să mănânce bine ca să capete putere.
- li dau domnule doftor. O să-i dau pâine cu ștempăl, poate ăla ajută mai mult ca leacurile.

Foaie verde.

Foaie verde mărăcine
Vine Maniu sau nu vine?
Că partidul una 'l cere,
Li-s'a făcut de putere.

Banii le sunt pe gătate,
Li-e dor de vaca cu lapte
Și li-e frică că 'ntr'o doară
Puterea iară le sboară.

S'au învățat cu ciolanu
Și cred că și-acum țărănu
Tot lor o să le dea votu...
Dar să își cam lingă botu.

UNUI REVIZOR.

Luptă bună ai luptat,
Credința, legea ai păzit
Domnul fie lăudat
Pe cel modest și umilit
Iarăși l-a înălțat.

UNUI FOST...

Așa de sus te ai cocoșat
În loc ce nu l-ai meritat,
Nu ne mirăm c'ai și picat
Ca scroafa din copac.

UNUI BEȚIV ANEMIC.

Ca să „se 'ntreme“ Damaschin
S' adapă la tot ceasul
Cu vin. El însă bea pușin,
Căci roș i-i numai nasul.

Ca la noi.

- Adecă cum devine asta ?
- Așa ca politica la noi în țară, toți sbeară, toți umblă după putere și nici unul nu face nimic.

Sus, Marcule!

Dabule învățituro,
Că te iau cu scurtătura
Joacă și deschide gura,
Hacana mărățituro,
Să mai dai învățătura
Cum se potcovește sura...

Marcule, fecior ghiduș,
Opinteștete acuş,
Fă mișto din picioruş
Joacă-mi-i pe libăruși
Că 'mi umblară trăpăduși
Cerând voturi pela uși.

Au pupat împinși și trași
Să voleze pentru sași,
Da'și dădură peste nași
Că guvernul buclucoș,
I-a strunit iavaș-iavaș
Ca pe caii nărăvași.

Hop, Marcule, înfocat,
Bate scurt și apăsat
Că te pui primar în sat
Și'ți dau lapte cu păsat
Că ci-o fost locum-rahāt
Liberalii l-au mâncat.

Și-astăzi dau petiște,
Plâng pela poliște,

Că dintr'o ambiție
Stau în opoziție,
Fără de condiție,
Cai de rechiziție.

Hai, Marcule, tot mai sus,
Și le strigă cum îți am spus,
Că azi liberalii nu-s
Nici pela tistie sus
C'acolo pe sași i-au pus
Și-azi le-arată: Hier ein kus-!

Dă, Marcule'n ei și spune,
Că zgârcenia-i răpune
Și mândria le apune,
Se stârșesc în slăbiciune,
Și așteaptă vre-o minune
La un loc să-l mai adune.

C'au avut și ei jurnal
Și l-au dat acum de mal
Cu intrigi și cu scandal,
Cu proces la tribunal
Il mâncară zic halal
Ca pe-un bulz de cașcaval.

Acum bat cărările
Și își umflă nările,
Ținând cuvântările,
Cu toate măscările,

Ci c'a mărți dările
Iorga cu schimbările.

Zi, Marcule, greu de tot,
C'am să-ți dau un leu și-un zlot
Să-mi joci calea ca pe drot,
Pe'nfumuratul netot
Da-ți-ar pe subt coadă bot,
Tu să-l bagi și eu să-l scot.

So mai chichirez gâlceava
S'a dus dracului isprava,
Ca să le mai batem glava,
Că nu cură decât pleava.
Li-sa dus de-acuma slava,
Vedea-i aș pela Jilava!

Sus Marcule. sări ușor
Și te'nvârte pe picior
Joacă fleășca țigănește
Joacă hora românește.
Marcule copil de treabă
Să te pui pe lucru'n grabă
Căci pe colo prin Făget
Noulăși sunt berechet
Oneșan face 'nvăreteală
Cu castane și scrobeală,
Volk cu vin multiplicat
Și vecinul său Horvath
Fac geschäft cu ridicata

Dar mai vând și cu bucala
Dimper și cu Romoșan
Dorm într'una la volan
Și Mocioni 'n căsăpie
Dă cu barda'n carne vie
Andrei concurență-i face
Și Buric șade și face,
Polgar, Lupp și Kappler bacși
Rad întruna părul vacii
Domnii noști dela „Grundbuch”
Toată ziua se usuc
Ungurean își mănăcă nervii
Și Laszlo își strigă servii,
Absolut face reclamă
Dând „Calicul” de pomână,
Marinescu, parcelare
Face-acum în Bunea Mare,
Seracin bea bicabona
„Giță” tunde pe „Manona”,
Oppelcz rade fără brici
Pe cinstitul Szekulics,
Marva face prăjitură
Și Șlainăr vinde untură,
Maci Hepp dă cu ciocanul
Brutaru 'nchide dughianul,
Deutsch își lucră meseria.
Sârbu 'și caută pălăria.
Geml adună congrese,
Ieța nu mai la procese,
Hadan Livi, biciclete
Vrea să vândă pela fete,
Brschlick lucrează sicrie
Pipăruș mănăcă hârtie.
Făgețenii nu beau bere,
Ci sifon de „Moise Sere”,
Șandor bacși și cu Torma
Aduc vin în toată forma,

Gilg suspină, tot a Jele
 Clientela cum îi piere,
 Domnul Adî dela ştaler
 Se ceartă cu schwabul Mayer
 Novack lozsi-şi taie buza
 Gabor nu şi găseşte scuza,
 Maltry potcoave lucrează,
 Căiiman vitrini aranjează,
 Divo şi cu Rudl Toth
 Fac pantofi cu draci în bot,
 Scheda bacsl joacă cărţi
 Zselesnyiak consultă hărţi,
 Neamtu poartă ochelari,
 Grim nu mai fine măgari
 Nea Cosică Dumitrescu
 Imitează pe Corescu
 Ş salută cu „szolgaia“
 De când şi-a schimbat odaia.

Spalma Făgetului.

Tot rău.

- Domnule Colonel săracu bărbat îi va fi greu la concentrare.
- Greu nu dar îi va fi rău. Acasă nu ajunge să vorbească de gura d-tale, la armată nu poate vorbi că nu-i ertat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scântei din cremenea lui Amnar

Femeea cea mai rea de gură e fără îndoială aceea care când vorbeşti, toţi câinii din sat încelează de a mai lătra la lună.

Pentru omul care în dulce n'are ce mânca, posturile sunt cel mai mare lux.

Omul fără aer nu poate trăi dar nici din aer liber.

Omul nu numai cu omenia dar şi cu hojia o duce mult, dacă nu-l prinde nime.

Aşa o zis guvernul.

- Vină măi de intră în şcoală.
- Nu intru. Azi trebuie să văruiască şi numai poimâne începe şcoala, aşa o zis guvernul.

Stan Pătitul

despre

„Absentă bine motivată”

La Săcădate s'a desvelit monumentul eroilor căzuți pentru înfăptuirea României Mari. Fruntașii vieții politice din județ s'au grăbit să cinstească această sărbătoare a recunoștinței celor ce se bucură de libertate.

Dintre liberalii din Sibiu n'a fost nimenea la serbare. Lumea s'a întrebat ce poate să fie cauza? Să fie părerea de rău după sfântul regat al Ungariei, pentru a cărui mărire au stăruit? Să fie teama că or fi întunecați de strălucirea celorlalți oaspeți? Sau erau ocupați cu vre-o execuție patriotică, menită să asigure popularitatea teribilului partid liberal?

Taina s'a lămurit zilele acestea: A fost o serbare a recunoștinței și la liberali asta este o marfă fără valoare. Era acolo și profesorul Lupș. Și cum acesta nu plătește cinci mii de cărămizi cu cincizeci de lei, ce puteau fruntașii liberali să învețe de la dânsul?

Pe de altă parte deja înălțimea tronului său din Cluj, s'a

indurat să coboare la Sibiu prințul Năpîrstok, consulul cecoslovac. Ce fetiche pe liberalii Sibiului. I-au eșit înaintea gară, i-au ținut discursuri și ca lui Cristos în Ierusalim, pe drumul dela gară, și până la hotel și-au așternut hainele lor ca să calce strălucitul personaj pe ele. Și i-au strigat Osana! Bine este cuvântat cel ce vine în numele reclamei și al țuicului cu masline! Din dărea de seamă publicată în gazetele din București despre marele eveniment al sosirii înălțimei sale cecoslovace, aflăm că înălțime la înălțime lumină și sa nu s'a sinchisit de gândacii cari l-au firitisit ci a cerut să fi dus pe Negoii. Di N. Regman s'a oferit să-l ducă'n cărcă până acolo sus. Asta ca să aibă dreptul să stea cu miniștri la masă. Și apoi ca să aibă dreptul la recunoștința țării pentru contribuția la strângerea legăturilor cu naștile sirene.

Toate bune, dar naiba se întreabă: Cum poți avea preten-

ție să te cinstească lumea, când dumneața nu dai cinstea cuvenită nici eroilor căzuți pentru libertate?

Știri telegrafice

Agenția: „Țepeluș”
aduse în cărcă de „Calicul”.

Săcădate: Săcădateții au cerut să li se facă gară, ca la viitoarea serbare să vină și lumea pe care au așteptat-o și n'a venit. Deasemenea au hotărât să facă un restaurant unde lumea să poată lua masa, care nu va veni cu traista lui.

Avrig: Se caută o ghicitoare și un cititor de stele care să spună:

- 1) Unde este mobilierul și muzel fostei școli normale?
- 2) Cine trebuie să reprezinte comuna în diferite ocaziuni și cine trebuie să stea acasă și să nu vorbească?
- 3) Ce-i cu casa din Poiana Sibiului?
- 4) Dintre ceice an mâncat odată bine cine trebuie să plătească și cine nu?

Săcădate: Aici e satul pensionarilor nemulțumiți. În propaganda electorală, oricine venea, căpăta răspunsul „De ce să votez cu el”? Că odată mi-a făcut un bine treaba lui”. — Din această cauză săcădateții au pierdut școala normală din Avrig.

Racovița: Au mai trecut încă un rând de alegeri și gară tot nu s'a făcut, ba chiar și școala de arte și meserii se clatină cu toate proptele sfînjite ce o susțin.

Sebeșul de sus. Liberalii vechi și borjoși au venit cu steagul la votare, de parcă au plecat după ceva afaceri mărunte pe la Racovița.

Sebeșul de Jos. De astă dată sebeșenii au umblat slab. Nu s'a putut constăta, dacă ei știu sau nu știu vota, în tot cazul sunt oameni slabi de neam, sau slabi de suflet, dar slabi sunt.

Porumbac. În nădejdea cătorva bușteni și stejari porumbăcenii cu trup și suflet au votat roata (călca-i-ar!)

Sărata. Sărătenii au schimbat semnul roatei cu cuibul de pupăză, deaceia la votare la toți le miroseau mâinile a... politică... național-tărănistă.

Veștem. La înapoiere dela votare veștemenii s'au urcat în toate vagoanele trenului. Ceice au intrat în clasa II-a s'au așezat pe locuri și au început a scuipa pe jos că acuma „ei sunt demni”.

Brad. Românii de aici s'au rupt în două. O parte țin cu românii, alta cu sașii. S' crede ca va veni un țigan din Poul care să-i capaciteze, că români trebuie să fie cu 1 ții una și numai români.

Avrig. În Avrig iar s'a ivit boala „normală”, Leacul i s' caută dar nu se găsește.

Brad. Fărăfarișii de aici drept mulțumită pentru ceice i-au învățat și sfătuit nici nu mai trec pe la poarta acestora, ca să nu li-se sperie găinile.

Cluj. Luna vulpoilor, anul minciașilor. Comitetul asociațiilor „Răbdarea” a foștilor internați în ședința lor din 30 Februarie alupitor a decis convocarea a doua și ultima adunare generală pe ziua de „așteaptă” aici la Cluj, când fiecare intern t cu bale la gură să se prezinte ca să poată sorbi despăgubiri înghițind gol, cu trei linguri, după pofta și meritele guvernelor de până astăzi cari s'au interesat de soarta internaților.

Cluj, zilele, Maniu Ghyluca. Toți foștii internați ce s'au făcut camfor din viața asta, sunt rugați să-și trimită adresele, ca să li se trimită despăgubirile ce sau votat din venitul curat al țării, de sub administrația guvernului Maniu.

Aiba lulla pe G. Brătianu la botezat populația din jur „Cuiul lui Pepelea” ca să nu zică la pipă lulea” sau naț-țărăniști.

Unei „aristocrate” stângace

Că uită d'etichetă, când nu e invitată
Și fără de furcul ță servește cam nătângă
Ba pâine, ba salată, ea-i tot aristocrată
Căci vezi esențialu-i, să mănâci cu
mâna stângă

Unul pretins ateu

(Nu există atei)

Dup'ășa argumentare
Cred că ești ateu
Căci aieva ea nu are
(Nici un) Dumnezeu.

Unul critic superficial

Când la ședințe glăsuiești
Pledând chiar cu emfază
Teadmîr, cum poți să construiești
Alătea... fără bază.

Unul pretins epigramist

Fi epigramist. Căci când tu te-ai născut
Trecând cu voi a neființii vamă,
Prin line-atunci „natura” iață c'a făcut
Chiar spejel om, o aspră epigramă

In școală.

— Cel aia buget?

— E o socoteală încurcată pe care nici un domn din țara
Intreagă n'o poate descurca.

Motiv.

— Ce aștepti puștiule?

— Să mătur pe dinaintea școlii ca să se amâne lecțiile pe
altă dată.